

Door het gemeentebestuur werden dan ook de noodzakelijke herstellings- en aanpassingswerken in het vooruitzicht gesteld; dit dank zij de te verwachten subsidies en kredieten van de hogere overheid. Hopelijk kan aldus verder onderdak verleend worden om veilig en behoorlijk te bewaren de vele onvervangbare, zeldzame voorwerpen die in het dagelijks leven van onze voorouders zo levensnoodzakelijk waren.

Ook de tenstoonstellingsruimte zouden aangepast worden volgens de normen van een doelmatig en modern museumbeleid; dit ten dienste van de jeugd, de inwoners en de talrijke toeristen uit binnen- en buitenland. Ook om verder een interessante en leerrijke evocatie te kunnen schetsen uit het leven van weleer in onze mooie Zwinstreek.

* * * * *

B i b l i o g r a f i e :

Ballegeer Johan, Gids voor de Zwinstreek, Standaard Antw. 1984
 Coornaert Maurits, Heist en de Eiesluis, Lannoo Tielt 1976
 Dekeyzer Maurits, Heist van Vissersdorp tot Badstad, Eddy-druk 1969.
 Nollet Jules, Heyst-aan-Zee en zijn verleden, Herrebout Brugge 1909.
 Vantorre Dany, Heyst leeft 1980 jg 6 nr 3, 1980, Kroniek van een
 Badstad, p. 18-26.

& & & &

VOOR ONZE KARTOFILISTEN

Johan Ballegeer.

De kaart die gebruikt werd voor het nieuw omslagvignet van ROND DE POLDERTORENS, vertoont een heel vroege foto van het Sincfalamuseum, toen nog volledig voorbestemd als Heistse Gemeenteschool. Omheen het gebouw stond blijkbaar een hoge muur om de toeristen te beschermen tegen de Heistse jeugd. Die toeristen kwamen uit Brussel en schreven dus Frans met heel veel fouten.

Onder de gedrukte tekst "Heyst - La Nouvelle Ecole" lezen we de volgende boodschap:

'Chère Ninie, Tes deux vielle (sic) amies pense (resic) à Toi, espère (reresic) que tout le monde est en bonne santé. Bons examens pour Cherle (!). Attend. résultats. s.t.p. Un bon baiser pr. tante et pr. toi. José, Blanche.'

Vrij vertaald luidt dit: 'Lieve Ninie, Je twee oude vriendinnen denken vaak aan jou. Hopen dat iedereen in goede gezondheid verkeert. Goede examens voor Charles. Wachten resultaten af. a.u.b. Een dikke zoen voor tante en voor jou. José en Blanche'. En nu maar hopen dat Charles veel punten voor Frans behaalde, zodat hij José en Blanche Frans zonder fouten kon leren schrijven. Misschien hadden ze beter gewoon in hun moedertaal geschreven. Zou het Engels van onze hedendaagse jeugd beter zijn? Maar de mode! De mode ...

De achterkant is nog leerrijker.

De kaart werd uitgegeven door Th. van den Heuvel, éditeur, Bruxelles, die waarschijnlijk ook wel een Vlaming was. De kaart was geadresseerd aan ene Mademoiselle Virg. Stapelle, 102, rue Braemd, Bruxelles. Er stonden - naar de gewoonte van die tijd - twee stempels op. De kaart werd afgestempeld tussen 13 en 14 u. te "Heyst" op 17 sept. 1902 en te 'Brux.' op dezelfde 17 sept. 1902 tussen 17 en 18 uur! En dat voor de prijs van een groen zegeltje van amper VIJF centimes. Bovendien werd in die tijd ook de zaterdag en de zondag post besteld. Laat de PTT van 1986 ze dat maar eens nadoen! Voor vijf centimes in drie-vier uur naar La Capitale. Wie 's voormiddags een kaart verstuurde, had 's avonds al antwoord! Tegenwoordig kun je drie uur wachten op een telefoonaansluiting. Misschien zouden we eens weer kunnen proberen met postzegeltjes van VIJF Centimes, wat minder drukdoende vakbonden ... en bestellingen op zaterdag en zondag.

Daarbij moeten we opmerken dat er, in die tijd heel wat minder getelefoneerd werd dan nu. Iedereen screef om de haverklap een kaartje en screef dus... schoonschrift. Vandaar dat kaartjes in reeksen van twaalf werden verkocht: zo was je goed af voor drie maand.

Een andere eigenaardigheid. De keerzijde van de kaart mocht alleen gebruikt worden voor het adres. Correspondentie kwam uitsluitend op de prentzijde.

Het spreekt vanzelf dat deze kaart uit het archief van het Sincfalameuseum komt.